Ročník 1984

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA | SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 23 | Vydána dne 15. listopadu 1984 | Cena Kčs 1,—

OBSAH:

108. Zákon o zvýšení některých nízkých důchodů a o dalších změnách v sociálním zabezpečení

109. Zákon o změnách v nemocenském zabezpečení

110. Zákon o změnách zákona o mateřském příspěvku

111. Zákon o prodloužení základní výměry dovolené na zotavenou a o doplnění § 5 zákoníku práce

112. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o zvýšení některých sociálních dávek na děti

113. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Severomoravského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 119

114. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovacích voleb do Západočeského krajského národního výboru ve volebních obvodech č. 31 (Toužimsko) a č. 42 (Kolinecko)

115. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Jihomoravského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 19

116. Vyhláška Státní arbitráže Československé socialistické republiky o projednávání a rozhodování hospodářských sporů rozhodcem

108

ZÁKON

ze dne 13. listopadu

o zvýšení některých nízkých důchodů a o dalších změnách v sociálním zabezpečení

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

(1) Zvyšují se důchody ze sociálního zabezpečení (pojištění) přiznané před 1. lednem 1971, a to důchody starobní, invalidní, částečné invalidní, vdovské a sirotčí.

(2) Zvýšení náleží též k důchodům přiznaným po 31. prosinci 1970, jde-li o

a) důchody starobní, invalidní a částečné invalidní, na které vznikl nárok před 1. lednem

1971 a které byly přiznány podle předpisů účinných před 1. lednem 1976, pokud tyto důchody byly vyměřeny z průměrného měsíčního výdělku nebo z jiného obdobného základu vypočteného za období ukončené před 1. lednem 1971,

b) důchody vdovské a sirotčí, jestliže jsou vyměřeny z důchodů uvedených v odstavci 1 nebo v ustanovení písmene a).

(3) Zvýšení náleží

a) k starobnímu a invalidnímu důchodu v částce 70 Kčs měsíčně,

b) k částečnému invalidnímu důchodu a sirotčímu důchodu oboustranně osiřelého dítěte v částce 35 Kčs měsíčně,

c) k vdovskému důchodu v částce 42 Kčs měsíčně,

d) k sirotčímu důchodu jednostranně osiřelého dítěte v částce 21 Kčs měsíčně.

(4) Pobírá-li důchodce více důchodů, ke kterým se poskytuje zvýšení, náleží zvýšení jen k jednomu z nich, a to výhodnější. Toto zvýšení se pro souběh důchodů nesnižuje o polovinu; pro účely úpravy výše důchodů při jejich souběhu se ke zvýšení nepřihlíží.

(5) Zvýšení k důchodu náleží, i když důchod spolu s ním překročí hranice omezující výši důchodu stanoveným procentním poměrem k průměrnému měsíčnímu (ročnímu) výdělku nebo překročí nejvyšší výměry důchodu (úhrnu důchodů při souběhu) stanovené pevnými částkami. Zvýšení spolu s důchodem (úhrnem důchodů) nesmí však překročit hranici stanovenou v § 66 odst. 2 větě první zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení.

(6) Vyplácí-li se důchod ve snížené výměře pro souběh s příjmem z výdělečné činnosti nebo je jeho výplata omezena,[1]) přizná se zvýšení k takto upravenému důchodu.

(7) Při výpočtu důchodu, jehož výše se stanoví z důchodu, k němuž náleží zvýšení, a při zvyšování důchodu pro bezmocnost se ke zvýšení nepřihlíží.

(8) Zvýšení důchodů podle předchozích odstavců a podle čl. I zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 76/1979 Sb. a čl. I zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 7/1982 Sb. jsou zahrnuta ve stanovené nejnižší výměře důchodů, které jsou jediným zdrojem příjmu důchodce (čl. II č. 1, 8 a 9) a v nejnižších výměrách důchodů účastníků odboje uvedených v čl. II č. 4 až 7. Zvýšení k starobnímu, invalidnímu a částečnému invalidnímu důchodu podle předchozích odstavců nenáleží, poskytují-li se tyto důchody ve výměře uvedené v čl. II č. 3.

(9) Zvýšení důchodu se vyplácí měsíčně předem současně s měsíčními částkami důchodu.

(10) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, platí o zvýšení důchodů obdobně předpisy o dávkách důchodového zabezpečení.

Čl. II

Zákon č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 76/1979 Sb., o zvýšení důchodů, zákona č. 150/1979 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o sociálním zabezpečení, zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 7/1982 Sb., o zvýšení důchodů a o některých změnách zákona o sociálním zabezpečení, zákona č. 73/1982 Sb., o změnách zákona o sociálním zabezpečení a předpisů o nemocenském pojištění, zákona č. 116/1983 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o sociálním zabezpečení, a zákona č. 56/1984 Sb., o některých změnách zákona o sociálním zabezpečení, se mění a doplňuje takto:

1. V § 42 odst. 1 a 2 a v § 45 odst. 2 se částka 880 Kčs nahrazuje částkou 950 Kčs a částka 1500 Kčs částkou 1600 Kčs.

2. § 46 odst. 1 zní:

„(1) Výchovné náleží poživateli důchodu starobního, invalidního, částečného invalidního, důchodu za výsluhu let, částečného důchodu za výsluhu let, osobního a sociálního na každé dítě (§ 40). Poživatelce vdovského důchodu náleží výchovné na každé dítě (§ 40), jestliže není účastna nemocenského zabezpečení[46]) a má v přímém zaopatření aspoň jedno dítě ve věku do tří let. Výchovné náleží i na dítě svěřené poživateli některého z uvedených důchodů do pěstounské péče. Výchovné nenáleží na dítě, kterému se poskytuje invalidní důchod.“.

3. § 56 odst. 2 zní:

„(2) Starobní a invalidní důchod činí nejméně, jde-li o účastníka odboje

skupiny	Kčs měsíčně
I.	1770
II.	1470
III.	1270
IV.	1170.“.

[1]) § 39 a § 64 odst. 2 věta třetí zákona č. 121/1975 Sb.

[46]) Zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, a předpisy vydané k jeho provedení.
Zákon č. 103/1964 Sb., o zabezpečení družstevních rolníků v nemoci a o zabezpečení matky a dítěte, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 128/1975 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

4. § 57 odst. 2 zní:

„(2) Vdovský důchod vdovy po účastníku odboje I. skupiny činí nejméně 1140 Kčs měsíčně a vdovy po účastníku odboje II. až IV. skupiny činí nejméně 960 Kčs měsíčně.“.

5. § 57 odst. 5 zní:

„(5) Nemá-li vdova po účastníku odboje nárok na vdovský důchod, požívá však starobní nebo invalidní důchod, náleží tento důchod nejméně ve výši 1140 Kčs měsíčně, jde-li o vdovu po účastníku odboje I. skupiny, a ve výši 960 Kčs měsíčně, jde-li o vdovu po účastníku odboje II. až IV. skupiny.“.

6. § 59 zní:

„§ 59

(1) Je-li účastníku odboje přiznán sociální důchod, poskytuje se účastníku odboje

skupiny	ve výši Kčs měsíčně
I.	1770
II.	1470
III.	1270
IV.	1170.

(2) Je-li vdově po účastníku odboje přiznán sociální důchod, poskytuje se ve výši 960 Kčs měsíčně.“.

7. V § 60 se částka 880 Kčs nahrazuje částkou 950 Kčs a částka 1500 Kčs částkou 1600 Kčs.

8. § 60a včetně nadpisu zní:

„§ 60a

Úprava důchodů, které jsou jediným zdrojem příjmu, a zvýšení důchodu pro bezmocnost

(1) Je-li vdovský důchod vdovy po účastníku odboje jediným zdrojem příjmu vdovy a nedosahuje částky 1050 Kčs měsíčně, zvyšuje se na tuto částku. Ustanovení § 42 odst. 1 části věty prvé za středníkem a odst. 4 platí obdobně.

(2) Jestliže důchod (úhrn důchodů) nedosahuje částky 1700 Kčs měsíčně a je jediným zdrojem příjmu důchodce a jeho rodinného příslušníka, z nichž jeden je účastníkem odboje, zvyšuje se důchod (úhrn důchodů) na tuto částku. Ustanovení § 42 odst. 2 až 4 platí obdobně.

(3) Zvýšení důchodu pro bezmocnost se přizná i nad hranici uvedenou v § 47 odst. 1, byl-li důchod (úhrn důchodů) upraven podle předchozího odstavce.“.

9. V § 159 se částka 880 Kčs nahrazuje částkou 950 Kčs a částka 1500 Kčs částkou 1600 Kčs.

Čl. III

Přechodná ustanovení

(1) Zvýšení důchodu podle čl. I se poskytuje k důchodům, které byly přiznány před 1. lednem 1971 (čl. I odst. 1), bez žádosti; zvýšení k důchodům, které byly přiznány po 31. prosinci 1970 (čl. I odst. 2), se poskytuje na žádost.

(2) Zvýšení důchodu podle čl. I se poskytuje k důchodům vypláceným ke dni účinnosti tohoto zákona od splátky důchodu splatné po dni účinnosti tohoto zákona.

(3) Důchody starobní, invalidní, vdovské, sirotčí oboustranně osiřelých dětí, sociální a rodičů a sourozenců vyplácené ke dni účinnosti tohoto zákona, které jsou upraveny jako jediný zdroj příjmu důchodce (§ 42 odst. 1, § 45 odst. 2 věta první a § 159 věta první zákona č. 121/1975 Sb., ve znění pozdějších předpisů), se zvýší na částku 950 Kčs (čl. II č. 1 a 9) bez žádosti od splátky důchodu splatné po dni účinnosti tohoto zákona. Pokud důchody uvedené v předchozí větě nebyly dosud upraveny jako jediný zdroj příjmu a nedosahují částky 950 Kčs (čl. II č. 1 a 9), popřípadě částky 1050 Kčs (čl. II č. 8 — § 60a odst. 1), upraví se na žádost nejdříve od splátky důchodu splatné po dni účinnosti tohoto zákona.

(4) Úprava starobního, invalidního, sociálního důchodu a důchodu rodičů a sourozenců, na který je odkázán též rodinný příslušník důchodce (§ 42 odst. 2, § 45 odst. 2 věta druhá a § 159 věta druhá zákona č. 121/1975 Sb., ve znění pozdějších předpisů), z důvodu jediného zdroje příjmu na částku 1600 Kčs (čl. II č. 1 a 9) se provede na žádost nejdříve od splátky důchodu splatné po dni účinnosti tohoto zákona. To platí též, jde-li o úpravu důchodu (úhrnu důchodů), který je jediným zdrojem příjmu, na částku 1700 Kčs podle čl. II č. 8 (§ 60a odst. 2).

(5) Důchody účastníků odboje, které nedosahují výše stanovené v čl. II č. 3 až 7, se upraví na žádost nejdříve od splátky důchodu splatné po dni účinnosti tohoto zákona.

(6) Částečné invalidní důchody účastníků odboje přiznané před účinností tohoto zákona se na žádost přepočtou vzhledem k nově stanovené nejnižší výměře invalidního důchodu účastníka odboje (čl. II č. 3), je-li to pro ně výhodnější. Úprava důchodů se provede nejdříve od splátky důchodu splatné po dni účinnosti tohoto zákona.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1985.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

109

ZÁKON

ze dne 13. listopadu 1984

o změnách v nemocenském zabezpečení

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 16/1959 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o nemocenském pojištění zaměstnanců, zákoníku práce č. 65/1965 Sb., zákona č. 87/1968 Sb., o změnách v nemocenském pojištění a v nemocenské péči, zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 8/1982 Sb., o zvýšení mateřského příspěvku a o změnách v nemocenském zabezpečení, zákona č. 73/1982 Sb., o změnách zákona o sociálním zabezpečení a předpisů o nemocenském pojištění, a zákona č. 148/1983 Sb., o sjednocení sazeb nemocenského, se mění takto:

1. § 17 odst. 1 zní:

„(1) Nemocenské se stanoví z průměrné čisté mzdy pracovníka připadající na pracovní den (dále jen „čistá denní mzda"), nejvýše však z částky 150 Kčs při pětidenním pracovním týdnu. Tato částka se úměrně upraví, je-li pracovní doba rozvržena na jiný počet pracovních dnů v týdnu.[1])".

2. § 18 odst. 3 se vypouští.

Čl. II

Zákon č. 103/1964 Sb., o zabezpečení družstevních rolníků v nemoci a o zabezpečení matky a dítěte, ve znění zákona č. 141/1965 Sb., o některých změnách v sociálním zabezpečení družstevních rolníků, zákona č. 116/1967 Sb., o některých dalších změnách v sociálním zabezpečení družstevních rolníků, zákona č. 89/1968 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o sociálním zabezpečení družstevních rolníků a zákon o sociálním zabezpečení, zákona č. 99/1972 Sb., o zvýšení přídavků na děti a výchovného, zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 8/1982 Sb., o zvýšení mateřského příspěvku a o změnách v nemocenském zabezpečení, zákona č. 148/1983 Sb., o sjednocení sazeb nemocenského, a zákona č. 57/1984 Sb., o některých změnách v nemocenském zabezpečení pracujících, se mění takto:

1. V § 9 odst. 1, § 14, § 19a odst. 3, § 22 odst. 1 a v § 29 odst. 2 se částka 100 Kčs nahrazuje částkou 150 Kčs.

2. § 10 odst. 3 se vypouští.

Čl. III

Zákon č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění zákona č. 58/1964 Sb., o zvýšení péče o těhotné ženy a matky, zákona č. 87/1968 Sb., o změnách v nemocenském pojištění a v nemocenské péči, a zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 8/1982 Sb., o zvýšení mateřského příspěvku a o změnách v nemocenském zabezpečení, se mění takto:

V § 17 odst. 1 se částka 100 Kčs nahrazuje částkou 125 Kčs.

Čl. IV

Zákon č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění zákona č. 153/1969 Sb., kterým se mění a doplňuje zákoník práce, zákona č. 99/1972 Sb., o zvýšení přídavků na děti a výchovného, zákona č. 73/1982 Sb., o změnách zákona o sociálním zabezpečení a předpisů o nemocenském pojištění, a zákona č. 57/1984 Sb., o některých změnách v nemocenském zabezpečení pracujících, se mění takto:

1. V § 5 odst. 1 se částka 600 Kčs nahrazuje částkou 750 Kčs.

2. § 8 odst. 1 zní:

„(1) Peněžitá pomoc v mateřství se stanoví z průměrné čisté mzdy pracovnice připadající na pracovní den (dále jen „čistá denní mzda"), nejvýše však z částky 150 Kčs při pětidenním pracovním týdnu. Tato částka se úměrně upraví, je-li pracovní doba rozvržena na jiný počet pracovních dnů v týdnu.[1])".

Čl. V

Nemocenské, podpora při ošetřování člena rodiny, peněžitá pomoc v mateřství a vyrovnávací

[1]) § 85 zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění zákona č. 153/1969 Sb. a zákona č. 20/1975 Sb.

příspěvek v těhotenství a mateřství, vyplácené ve výši stanovené podle dosavadních předpisů, se upraví podle předchozích článků bez žádosti ode dne účinnosti tohoto zákona.

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1985.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

110

ZÁKON

ze dne 13. listopadu 1984

o změnách zákona o mateřském příspěvku

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 107/1971 Sb., o mateřském příspěvku, ve znění zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 8/1982 Sb., o zvýšení mateřského příspěvku a o změnách v nemocenském zabezpečení, se mění a doplňuje takto:

1. § 2 včetně nadpisu zní:

„Podmínky nároku

§ 2

(1) Na mateřský příspěvek má nárok žena, která celodenně a řádně pečuje o dítě ve věku do jednoho roku.

(2) Žena, která celodenně a řádně pečuje o dítě ve věku od jednoho do dvou let, má nárok na mateřský příspěvek, jestliže

a) řádně pečuje ještě o další dítě do skončení povinné školní docházky nebo o dítě do 26 let věku, které se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem[1]) nebo je poživatelem invalidního důchodu a vyžaduje stálou péči, nebo

b) jde o invalidní dítě, které vyžaduje stálou péči, nebo

c) jde o dítě, které převzala do trvalé péče nahrazující mateřskou péči, nebo

d) jde o ženu svobodnou, ovdovělou, rozvedenou nebo z jiných vážných důvodů osamělou, která nežije s druhem, nebo

e) jde o ženu, jejíž manžel se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem[1]) anebo je poživatelem invalidního důchodu a není výdělečně činný.

(3) Dítětem se pro účely tohoto zákona rozumí vlastní dítě ženy nebo dítě, které žena převzala do trvalé péče nahrazující mateřskou péči. Za dítě převzaté do trvalé péče nahrazující mateřskou péči se považuje dítě osvojené, dítě, jež bylo převzato do této péče na základě rozhodnutí příslušného orgánu, dítě, jehož matka zemřela, a dítě manžela, které mu bylo svěřeno do výchovy rozhodnutím soudu.

(4) Mateřský příspěvek náleží, jen jestliže dítě ve věku do jednoho roku nebo do dvou let je státním občanem Československé socialistické republiky a jestliže všechny děti uvedené v předchozích odstavcích žijí na území Československé socialistické republiky.“.

2. V § 3 se vypouští odstavec 2 a označení odstavce 1.

3. V § 4 odst. 1 se vypouštějí slova „do dvou let věku“.

4. Nadpis § 5 se vypouští.

5. § 5 odst. 1 zní:

„(1) Jestliže se mateřský příspěvek poskytuje podle § 2 odst. 2 písm. a), náleží nejdéle do dne, kdy dítě dosáhlo věku dvou let, i když po porodu tohoto dítěte další dítě zemřelo, ukončilo povinnou školní docházku nebo přípravu na budoucí povolání nebo mu zanikl nárok na invalidní důchod anebo odpadla potřeba stálé péče o ně.“.

[1]) § 1 a 2 vyhlášky Ústřední rady odborů č. 95/1968 Sb., o poskytování přídavků na děti v nemocenském pojištění, ve znění vyhlášky Ústřední rady odborů č. 78/1984 Sb.

6. Za § 13 se vkládá § 13a, který zní:

„§ 13a

Poskytování příspěvku muži

(1) Příspěvek podle tohoto zákona se poskytuje muži, který celodenně a řádně pečuje aspoň o jedno dítě ve věku do dvou let, jde-li o muže svobodného, ovdovělého, rozvedeného nebo z jiných vážných důvodů osamělého a který nežije s družkou.

(2) Pečuje-li v rodině celodenně a řádně o dítě ve věku do dvou let manžel, protože žena z vážných důvodů nemůže o dítě pečovat, může orgán uvedený v § 14 rozhodnout o poskytování příspěvku tomuto muži.

(3) O poskytování příspěvku muži platí jinak ustanovení o jeho poskytování ženě obdobně.“.

7. V § 14 se dosavadní ustanovení označuje jako odstavec 1. § 14 se doplňuje odstavcem 2, který zní:

„(2) Proti rozhodnutí podle předchozího odstavce není přípustné odvolání.“.

Čl. II

Splnění podmínky podrobit se v době těhotenství pravidelné péči o těhotné ženy ve zdravotnických zařízeních (§ 3 zákona o mateřském příspěvku) se nevyžaduje, jestliže se dítě narodilo před 1. červencem 1985.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1985.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

111

ZÁKON

ze dne 13. listopadu 1984

o prodloužení základní výměry dovolené na zotavenou a o doplnění § 5 zákoníku práce

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákoník práce č. 65/1965 Sb., ve znění zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, zákona č. 153/1969 Sb., kterým se mění a doplňuje zákoník práce, zákona č 20/1975 Sb., kterým se mění a doplňují některá další ustanovení zákoníku práce, a zákona č. 72/1982 Sb., kterým se mění a doplňuje § 105 zákoníku práce, se mění a doplňuje takto:

1. V § 5 se za slova „členů posádek československých námořních lodí“ vkládají slova „a příslušníků sborů požární ochrany“.

2. § 101 odst. 1 zní:

„(1) Základní výměra dovolené činí tři kalendářní týdny v kalendářním roce.“.

3. V § 101 se vypouští odstavec 2. Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 2 až 4.

Čl. II

Zákon č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví, se mění takto:

1. § 54 odst. 1 zní:

„(1) Základní výměra dovolené činí tři kalendářní týdny v kalendářním roce.“.

2. V § 54 se vypouští odstavec 2. Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 2 až 4.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1985.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

112

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 15. listopadu 1984

o zvýšení některých sociálních dávek na děti

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 35 zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění zákona č. 57/1984 Sb., podle § 142a zákona č. 103/1964 Sb., o zabezpečení družstevních rolníků v nemoci a o zabezpečení matky a dítěte, ve znění zákona č. 89/1968 Sb., zákona č. 121/1975 Sb. a zákona č. 57/1984 Sb., podle § 168 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 150/1979 Sb., zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 7/1982 Sb. a zákona č. 56/1984 Sb. a podle § 21 zákona č. 50/1973 Sb., o pěstounské péči, ve znění zákona č. 58/1984 Sb.:

§ 1

Přídavky na děti náležející podle předpisů o nemocenském zabezpečení[1]) činí měsíčně

na jedno dítě	200 Kčs
na dvě děti	650 Kčs
na tři děti	1210 Kčs
na čtyři děti	1720 Kčs

a zvyšují se na každé další dítě o 350 Kčs měsíčně.

§ 2

Výchovné k důchodům náležející podle předpisů o sociálním zabezpečení[2]) činí měsíčně

	na jedno dítě Kčs	na dvě děti Kčs	na tři děti Kčs	na čtyři děti Kčs
k důchodu				
invalidnímu	250	650	1210	1720
jinému	200	650	1210	1720

a zvyšuje se na každé další dítě o 350 Kčs měsíčně.

§ 3

Příspěvek na úhradu potřeb dítěte náležející podle předpisů o pěstounské péči[3]) činí 750 Kčs, a je-li dítě starší 10 let, 850 Kčs za kalendářní měsíc.

§ 4

Odměna pěstouna náležející podle předpisů o pěstounské péči,[4]) a to i při společné pěstounské péči manželů, činí za každé svěřené dítě 300 Kčs za kalendářní měsíc.

§ 5

Zrušují se:

1. nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 68/1980 Sb., kterým se zvyšují částky příspěvku na úhradu potřeb dítěte v pěstounské péči;
2. § 1 a 2 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 9/1982 Sb., o zvýšení některých sociálních dávek na děti.

§ 6

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1985.

Štrougal v. r.

---

[1]) § 24 odst. 1 zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění zákona č. 99/1972 Sb.
§ 6 odst. 2 písm. d) zákona č. 88/1952 Sb., o materiálním zabezpečení příslušníků ozbrojených sil, a § 33 odst. 2 zákona č. 88/1968 Sb.
§ 34 odst. 1 zákona č. 103/1964 Sb., o zabezpečení družstevních rolníků v nemoci a o zabezpečení matky a dítěte, ve znění zákona č. 99/1972 Sb. a zákona č. 121/1975 Sb.

[2]) § 46 odst. 2 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení.

[3]) § 6 odst. 1 zákona č. 50/1973 Sb., o pěstounské péči.

[4]) § 9 zákona č. 50/1973 Sb.

113

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

z 23. října 1984

o vyhlášení doplňovací volby do Severomoravského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 119

Předsednictvo České národní rady

vyhlašuje podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, doplňovací volbu do Severomoravského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 119 (území části Slezská Ostrava, městského obvodu Ostrava 2, ohraničené na východě zoologickou zahradou a železniční vlečkou OKR, na jihu místní částí Hranečník a na západě řekou Ostravicí) a stanoví den jejího konání na pátek 7. prosince 1984.

Kempný v. r.

114

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

z 23. října 1984

o vyhlášení doplňovacích voleb do Západočeského krajského národního výboru ve volebních obvodech č. 31 (Toužimsko) a č. 42 (Kolinecko)

Předsednictvo České národní rady

vyhlašuje podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, doplňovací volby do Západočeského krajského národního výboru

a) ve volebním obvodu č. 31 (Toužimsko, zahrnující území obcí Bochov, Kolová, Stružná a Toužim v okrese Karlovy Vary) a

b) ve volebním obvodu č. 42 (Kolinecko, zahrnující území obcí Běšiny, Čachrov, Hlavňovice, Hrádek, Kolinec, Petrovice, Velhartice a Vrhaveč v okrese Klatovy)

a stanoví den jejich konání na pátek 7. prosince 1984.

Kempný v. r.

115

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

z 23. října 1984

o vyhlášení doplňovací volby do Jihomoravského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 19

Předsednictvo České národní rady

vyhlašuje podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, doplňovací volbu do Jihomoravského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 19 (jihozápadní část městského obvodu Brno III ohraničená řekou Svitavou, ulicí Tkalcovskou, Gottwaldovou třídou, ulicemi Bratislavskou, Starou, Příční, třídou Říjnové revoluce, ulicemi Traubovou, Merhautovou, Kladivovou, Jugoslávskou, Trávníčkovou, Svitavským nábřežím a železniční tratí Brno—Česká Třebová) a stanoví dny jejího konání na pátek 7. prosince a na sobotu 8. prosince 1984.

Kempný v. r.

116

VYHLÁŠKA

Státní arbitráže Československé socialistické republiky

ze dne 23. října 1984

o projednávání a rozhodování hospodářských sporů rozhodcem

Státní arbitráž Československé socialistické republiky podle § 32 odst. 7 zákona č. 121/1962 Sb., o hospodářské arbitráži, v úplném znění vyhlášeném pod č. 46/1983 Sb. (dále jen „zákon") a podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí stanoví:

ČÁST PRVNÍ

Rozhodce

§ 1

Rozhodcem může být občan Československé socialistické republiky, který má potřebné odborné znalosti pro rozhodnutí určitého hospodářského sporu[1]) (dále jen „spor") a svými vlastnostmi poskytuje záruku, že činnost rozhodce bude vykonávat v souladu s celospolečenskými zájmy; rozhodcem nemůže být státní arbitr.

§ 2

(1) Organizace si volí rozhodce písemnou dohodou.

(2) Organizace, která obdržela návrh na projednání a rozhodnutí sporu navrženým rozhodcem, je povinna do 10 dnů od obdržení návrhu všem dalším zúčastněným organizacím písemně oznámit, zda s návrhem o projednání a rozhodnutí sporu rozhodcem a s osobou navrženou za rozhodce souhlasí, popřípadě písemně sdělit svůj vlastní návrh na osobu rozhodce nebo na způsob odstranění sporu.

[1]) § 32 odst. 1 a odst. 2 druhá věta zákona.

(3) Spor může být předložen rozhodci k projednání a rozhodnutí pouze za předpokladu, že všechny zúčastněné organizace se písemně dohodly o projednání a rozhodnutí sporu rozhodcem a o osobě rozhodce a že dohodnutý rozhodce s volbou vyslovil písemně souhlas (zvolený rozhodce).

(4) Dohodou o projednání a rozhodnutí sporu zvoleným rozhodcem jsou zúčastněné organizace vázány.

ČÁST DRUHÁ

Řízení před rozhodcem

§ 3

(1) Organizace, která žádá o projednání a rozhodnutí sporu (dále jen „žadatel"), bez zbytečného odkladu odevzdá nebo zašle zvolenému rozhodci žádost o projednání a rozhodnutí sporu (dále jen „žádost"). Žádost musí obsahovat označení organizace, která ji podala, a organizace, proti níž žádost směřuje (dále jen „odpůrce"), označení předmětu sporu, skutečností a důkazů, o které se opírá, jakož i návrh jak má být rozhodnuto. K žádosti též připojí všechny doklady nutné pro řádné projednání a rozhodnutí sporu. Stejnopis žádosti současně zašle všem dalším zúčastněným organizacím. Nestačí-li žádost k projednání a rozhodnutí sporu, nebo nejsou-li k ní připojeny potřebné doklady, vyzve rozhodce žadatele, aby odstranil vytčené vady ve lhůtě, kterou mu zároveň stanoví a upozorní ho, že její neopodstatněné nedodržení může být považováno za vážné důvody, pro které rozhodce nemůže spor rozhodnout (§ 11 odst. 1 věta první).

(2) Řízení je zahájeno dnem, kdy žádost došla rozhodci.

(3) Podání žádosti k rozhodci má tytéž právní účinky jako podání žádosti u hospodářské arbitráže.[2])

(4) Odpůrce je povinen zaslat rozhodci v předsmluvních sporech nejpozději do 5 dnů a v ostatních sporech do 10 dnů od obdržení stejnopisu žádosti vyjádření k žádosti a současně stejnopis vyjádření žadateli. Ve vyjádření uvede své stanovisko k žádosti, označí skutečnosti a důkazy, na něž se odvolává, připojí potřebné doklady a návrh jak má být spor rozhodnut. Neopodstatněné a neomluvené nedodržení uvedených lhůt může být považováno za vážné důvody, pro které rozhodce nemůže spor rozhodnout (§ 11 odst. 1 věta první).

§ 4

(1) Nedohodnou-li se zúčastněné organizace s rozhodcem jinak, projednává rozhodce spor v místě jím určeném, jímž je zpravidla sídlo odpůrce, a je-li odpůrců více, sídlo kteréhokoli z nich. Rozhodce může stanovit, že spor se projedná v podniku, v závodě nebo na pracovišti (staveništi), jehož se spor týká.

(2) Rozhodce písemně oznámí zúčastněným organizacím místo, den a hodinu projednávání sporu.

§ 5

V případě, že je potřebné opatřit doklady také od jiných než zúčastněných organizací, opatří je podle pokynů rozhodce ta ze zúčastněných organizací, které to uloží. Nemůže-li tyto doklady opatřit žádná ze zúčastněných organizací, vyžádá je na žádost rozhodce orgán hospodářské arbitráže, který by byl příslušný rozhodnout spor.

§ 6

Jestliže v zájmu správného rozhodnutí je nutno rozšířit spor na další organizaci, může tak rozhodce učinit jen s jejím písemným souhlasem. Nesouhlasí-li tato další organizace s tím, aby byl spor na ni rozšířen, rozhodce postoupí spor bez zbytečného odkladu k projednání a rozhodnutí příslušnému orgánu hospodářské arbitráže.

§ 7

(1) Při projednávání a rozhodování sporu je rozhodce povinen řídit se právními předpisy a zásadami hospodářské politiky Československé socialistické republiky. Rozhodce není vázán návrhy zúčastněných organizací; je povinen vést organizace k tomu, aby své místní, podnikové a resortní zájmy podřizovaly zájmům celé společnosti.

(2) Rozhodce projednává spor spolu se zástupci zúčastněných organizací a vede je k dohodě, která by byla v souladu s celospolečenskými zájmy.

§ 8

Zúčastněné organizace jsou povinny při projednávání a rozhodování sporu účinně spolupracovat s rozhodcem a umožnit mu jeho činnost.

§ 9

(1) Dojde-li v průběhu projednávání sporu mezi zúčastněnými organizacemi k dohodě, schválí rozhodce tuto dohodu, jestliže je v souladu s právními předpisy a zásadami hospodářské politiky Československé socialistické republiky. Schválená dohoda má účinky rozhodnutí sporu.

(2) Nedojde-li k dohodě nebo rozhodce dohodu neschválí, rozhodne spor po přesném a úplném zjištění všech skutečností a zhodnocení důkazů, které jsou důležité pro rozhodnutí sporu.

§ 10

(1) Rozhodce vyhotovuje rozhodnutí písemně.

[2]) § 32 odst. 3 zákona.

(2) Rozhodnutí musí obsahovat jméno rozhodce, místo a datum projednávání sporu, název zúčastněných organizací a jména a funkce jejich zástupců, kteří se zúčastnili projednávání sporu, označení předmětu sporu, výrok a jeho odůvodnění, datum vydání rozhodnutí, označení orgánu hospodářské arbitráže, kde bude spis uložen, a podpis rozhodce.

(3) Ve výroku rozhodnutí se též uvede, která ze zúčastněných organizací a jakou částí uhradí

a) cestovní náhrady rozhodce nezbytné pro projednání a rozhodnutí sporu,[3])

b) náhradu mzdy vyplacenou rozhodci organizací, u níž je v pracovním poměru, za dobu poskytnutého pracovního volna, pokud činnost rozhodce nezbytně zasáhla do jeho pracovní doby a pokud uvolňující organizace o úhradu (refundaci) před uvolněním rozhodce předem požádala,[4])

c) další náklady, pokud jsou nutně spojeny s projednáním a rozhodnutím sporu rozhodcem (náklady zkoušek, svědečné, apod.).

(4) Písemné vyhotovení schválené dohody nebo rozhodnutí rozhodce odevzdá na potvrzení nebo zašle doporučeně zúčastněným organizacím do 10 dnů po jeho vyhlášení, popřípadě po projednání sporu. Jedno vyhotovení založí do spisu, který zašle k uložení tomu orgánu hospodářské arbitráže, který by byl příslušný rozhodnout spor, a to nejpozději do 10 dnů po schválení dohody nebo po odevzdání nebo odeslání rozhodnutí zúčastněným organizacím spolu s doklady o odevzdání, popřípadě odeslání rozhodnutí.

§ 11

(1) Nemůže-li rozhodce z vážných důvodů rozhodnout spor (např. zjistí-li rozhodce po zahájení řízení, že spor není oprávněn rozhodnout, z důvodů delší cesty rozhodce do zahraničí, jeho delšího onemocnění, nedostavení se zúčastněné organizace bez omluvy a odůvodnění ani k druhému stanovenému jednání, nesouhlasu organizace, aby na ni byl spor rozšířen), postoupí jej bez zbytečného odkladu k projednání a rozhodnutí příslušnému orgánu hospodářské arbitráže, o čemž současně písemně vyrozumí zúčastněné organizace. Z uvedených důvodů nebo v případech, kdy rozhodce bez vážných důvodů nepokračuje v projednávání sporu, může též kterákoli ze zúčastněných organizací požádat příslušný orgán hospodářské arbitráže, aby spor rozhodl.

(2) Právní účinky podání žádosti rozhodci zůstávají zachovány,

a) postoupí-li spor hospodářské arbitráži rozhodce sám, nebo

b) požádá-li kterákoli ze zúčastněných organizací podle odstavce 1 hospodářskou arbitráž o rozhodnutí sporu.

(3) V případech, kdy rozhoduje spor zahájený před rozhodcem orgán hospodářské arbitráže, rozhodne též o nákladech uvedených v § 10 odst. 3.

ČÁST TŘETÍ

Výkon rozhodnutí a dozor nad zákonností rozhodování rozhodců

§ 12

Žádost o výkon rozhodnutí podává oprávněná organizace u toho orgánu hospodářské arbitráže, který by byl příslušný rozhodnout spor. Týž orgán hospodářské arbitráže je příslušný k provedení výkonu rozhodnutí rozhodce, přičemž postupuje obdobně podle § 39 a 40 zákona.

§ 13

(1) Vedoucí orgánu hospodářské arbitráže prověřuje správnost rozhodnutí a schválených dohod zaslaných rozhodcem k uložení. Zjistí-li, že rozhodnutí nebo schválená dohoda nejsou v souladu s právními předpisy nebo zásadami hospodářské politiky Československé socialistické republiky, dá podnět k jejich zrušení příslušnému orgánu hospodářské arbitráže.[5])

(2) Návrh na přezkoumání rozhodnutí rozhodce může dát též kterákoli ze zúčastněných organizací za podmínek v zákoně uvedených.[5])

ČÁST ČTVRTÁ

Společná ustanovení

§ 14

Zjistí-li rozhodce při projednávání sporu závady v činnosti socialistických organizací, popřípadě jiné podstatné závady, které vyšly najevo při projednávání sporu, uvede je buď v rozhodnutí, nebo je písemně oznámí orgánu hospodářské arbitráže, který by byl příslušný rozhodnout spor; ten na zjištěné nedostatky upozorní příslušné orgány.[6])

§ 15

Podle zvláštních předpisů se za projednávání a rozhodování sporů rozhodcem arbitrážní poplatky neplatí; řízení o přezkoumání rozhodnutí rozhodce je zpoplatněno tak jako řízení o přezkoumání arbitrážního rozhodnutí.[7])

---

[3]) Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 33/1984 Sb., o cestovních náhradách. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 57/1979 Sb., o náhradách za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách, ve znění vyhlášky č. 2/1984 Sb.

[4]) § 124 zákoníku práce.
§ 21 odst. 3 nařízení vlády ČSSR č. 54/1975 Sb., kterým se provádí zákoník práce.

[5]) § 32 odst. 6 zákona.

[6]) § 45 zákona.

[7]) § 1 nařízení ministra financí č. 78/1958 Sb., kterým se stanoví arbitrážní poplatky.

§ 16

(1) Zúčastněné organizace jsou povinny poskytnout rozhodci podle svých možností místnosti k projednání sporu, právní pomoc, právnickou, ekonomickou a technickou literaturu a dokumentaci a zajistit provedení administrativních prací potřebných pro projednání a rozhodnutí sporu.

(2) Při uvolňování pracovníků při výkonu činnosti rozhodce, při poskytování náhrady mzdy uvolňující organizací a její úhradě organizacemi, v jejichž zájmu byl rozhodce uvolněn, se postupuje podle obecně platných právních předpisů.[4])

(3) Až do rozhodnutí sporu jsou zúčastněné organizace povinny hradit zálohy na cestovní náhrady rozhodce[3]) a popřípadě další náklady spojené s projednáním sporu [§ 10 odst. 3 písm. c)] rovným dílem.

(4) Cestovní výdaje svých zástupců hradí zúčastněné organizace.[3])

§ 17

Pro projednávání a rozhodování sporů rozhodcem platí ustanovení

a) § 24, § 25 odst. 4, § 28, § 35 odst. 2 a 4, § 36, § 37 odst. 1, § 44a odst. 2, § 47, § 47a a § 50 zákona obdobně,

b) § 30a a § 35 odst. 3 zákona přiměřeně.

ČÁST PÁTÁ

Závěrečná ustanovení

§ 18

Zrušuje se vyhláška hlavního arbitra Československé socialistické republiky č. 58/1963 Sb., kterou se vydávají prozatímní pravidla pro projednávání a rozhodování hospodářských sporů rozhodci.

§ 19

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1985.

Hlavní arbitr
Československé socialistické republiky:

Vaněk v. r.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 36 86 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1646/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 68,— Kčs** a vybírá se v I. čtvrtletí — Reklamace předplatného se uznávají do 3 měsíců od data vydání reklamované částky. Pozdější požadavky budou vyřízeny na základě objednávky — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději do 10 dnů před stanoveným datem — **Účet pro předplatné:** SBČS Praha 1 — účet č. 10 0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 345 Be 55 — **Tisknou:** Tiskařské závody, n. p., závod 2, Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 6 — **Dohlédací pošta Praha 07**